

V Ogólnopolski Zjazd Pedagogiczny PTP. Przetrwanie i rozwój – niezbywalne powinności wychowania Wrocław 23–25 września 2004

Przetrwanie i rozwój – niezbywalne powinności wychowania – ten kontrowersyjny w swej wymowie temat stanowił wątek przewodni rozważań uczestników V Ogólnopolskiego Zjazdu Pedagogicznego. Zjazd, będący kontynuacją ogólnopolskich spotkań pedagogów, odbył się dzięki gościnności Dolnośląskiej Szkoły Wyższej Edukacji Towarzystwa Wiedzy Powszechnej we Wrocławiu w dniach 23–25 września 2004 roku. Patronat Honorowy objął Prezydent miasta Wrocławia Rafał Dutkiewicz, natomiast funkcję Przewodniczącego Komitetu Honorowego Zjazdu Rektor Dolnośląskiej Szkoły Wyższej Edukacji TWP we Wrocławiu prof. dr hab. Robert Kwaśnica. Otwarcia Zjazdu dokonał Przewodniczący Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego prof. dr hab. Zbigniew Kwieciński.

W Zjeździe wzięło udział 561 przedstawicieli różnych subdyscyplin polskiej pedagogiki, reprezentujących wszystkie ośrodki akademickie i uczelnie wyższe, nauczyciele praktycy, przedstawiciele instytucji pozarządowych podejmujący działalność na gruncie pedagogiki. Wielość interpretacji tematu przewodniego oraz różnorodność prezentowanych poglądów miała swój wyraz w 190 wygłoszonych referatach, komunikatach i raportach z badań. Stanowiły one podstawę autentycznego dialogu, owocnych dyskusji oraz polemik pomiędzy uczestnikami. Spotkanie zaszczyliło swą obecnością wielu wybitnych teoretyków, badaczy i praktyków edukacji. Obecność mistrzów dawała możliwość nowego osądu aktualnych problemów, wymiany poglądów, konsultacji podejmowanych badań oraz twórczej inspiracji w praktycznej działalności pedagogicznej.

Otwierając część merytoryczną Zjazdu prof. dr hab. Zbigniew Kwieciński wygłosił referat dotyczący przyszłości edukacji i pedagogiki w świecie bez przyszłości. W świetle zaprezentowanych rozlicznych zagrożeń, jakim sprzyja rzeczywistość społeczna, polityczna, a w konsekwencji także edukacyjna w Polsce i na świecie, prof. Kwieciński podkreślił wagę dbałości o pełny rozwój kompetencji jednostki. Mówił o powinnościach edukacji publicznej, która powinna powrócić do holistycznego modelu myślenia o człowieku, oraz rzeczywistości kulturowej, społecznej, jaka go otacza. Zaapelował do uczestników spotkania, by ogłosić „edukacyjną godzinę zero”. Wzywał do podjęcia trudu ocalenia etosu akademickiej pedagogiki. Następnie przewodniczący Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN prof. dr hab. Tadeusz Lewowicki zaprezentował uwarunkowania pedagogiki wobec indywidualnych i społecznych problemów przetrwania i rozwoju. Sesję plenarną uświetnił również swym wystąpieniem prof. dr hab. Lech Witkowski, który poruszył zagadnienia związane z podwójną paradoksalnością powinności pedagogicznych, a także prof. dr hab. Robert Kwaśnica, analizujący w swym wystąpieniu problematykę pytań o dobrą edukację.

Obrady odbywały się w trzech grupach problemowych podzielonych na 13 sekcji. Tematem pierwszej grupy była: *Współczesna rzeczywistość edukacyjna wobec radykalnych zmian świata społecznego*. Omawiano w niej problemy związane z wielokulturowością i globalizmem, szkołą rozumianą jako system społeczny podlegający kontroli i chroniący swą autonomię. Zajmowano się także miejscem nauczyciela i kultury w technopolis oraz zagadnieniami edukacji w debacie publicznej.

Temat drugiej grupy brzmiał: *Pedagogika we współczesnym dyskursie humanistycznym*. Referaty dotyczyły kryzysu tradycyjnej normatywności i dylematów współczesnej aksjologii, a także współczesnej pedagogiki rozumianej jako forma intelektualna. Omawiano również modele badań pedagogicznych.

Trzecia grupa zajmowała się tematem: *Teraźniejszość jako źródło wyzwań edukacyjnych*. Problematyka wystąpień w sekcjach tej grupy była mocno zróżnicowana. Edukację ujmowano w kontekście sfery publicznej, nowych zróżnicowań społecznych, rynku i kultury neoliberalnej, jak również dialogu teraźniejszości z przyszłością oraz jako program wsparcia społecznego mającego przeciwdziałać zagrożeniom dla rozwoju. Zajmowano się także problemami młodzieży wobec niegościnnnej przyszłości.

Wygłoszone referaty oraz sformułowane w trakcie obrad wnioski opublikowane zostaną drukiem w specjalnym pozjazdowym wydawnictwie. Będą one doskonałym materiałem do poszerzenia wiedzy, skonfrontowania przekonań, uzupełnienia doświadczeń dla teoretyków, badaczy, a także praktyków pedagogiki.

Zjazdowi towarzyszył cieszący się dużym zainteresowaniem kiermasz wydawnictw pedagogicznych.

Historyczne wnętrza, w których odbywały się obrady, sprzyjały refleksyjności i twórczym dyskusjom, konstruowaniu ciekawych wniosków i rozwiązań. Należy podkreślić doskonałą organizację Zjazdu, precyzję w koordynacji pracy poszczególnych zespołów oraz serdeczną, życzliwą atmosferę obrad.

EWA PAJĄK, EWA ŚLIWA